

Diumenge XXV (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (Lc 16,1-13): En aquell temps, Jesús deia també als seus deixebles: «Un home ric tenia un administrador, que va ser acusat de malversar els seus béns. Ell el cridà i li digué: ‘Què és això que sento a dir de tu? Dóna'm comptes de la teva administració, perquè d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns’. L'administrador va pensar: ‘Què faré, ara que el meu amo em treu de la feina? Cavar, no m'hi veig amb forces; captar, em fa vergonya. Ja sé què faré per a trobar gent que em rebi a casa seva quan perdi l'administració’.

»Llavors va cridar un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: ‘Quant deus al meu amo?’. Li respongué: ‘Cent gerres d'oli’. Ell li digué: ‘Aquí tens el teu rebut. Seu i ara mateix escriu-ne un que digui cinquanta’. A un altre li digué: ‘I tu, quant deus?’. Li respongué: ‘Cent sacs de blat’. Ell li diu: ‘Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta’.

»I el Senyor va lloar l'administrador del diner, que és enganyós, perquè havia actuat amb astúcia: Els homes d'aquest món, en els tractes entre ells, són més astuts que els fills de la llum. I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa del diner, que és enganyós, perquè, quan tot s'hagi acabat, us rebin a les estances eternes. Qui mereix la confiança en una cosa molt petita, també la mereix en una de gran, i qui enganya en les coses petites, també enganya en les grans. Per tant, si no heu merescut la confiança en l'administració del diner, que és enganyós, ¿qui us confiarà els béns veritables? I si no heu merescut la confiança en les coses que són d'un altre, ¿qui us donarà allò que us pertany? Cap criat no pot servir dos senyors, perquè, si estima l'un, avorrirà l'altre, i si fa cas de l'un, no en farà

de l'altre. No podeu servir alhora Déu i el diner».

«No podeu servir alhora Déu i el diner»

+ Mn. Joan MARQUÉS i Suriñach
(Vilamarí, Girona, Espanya)

Avui l'Evangelí ens presenta la figura de l'administrador infidel: un home que s'aprofitava de l'ofici per a robar al seu amo. Era un simple administrador, i actuava com a l'amo. Cal que tinguem present:

1) Els béns materials són realitats bones, perquè han sortit de les mans de Déu. Per tant els hem d'estimar.

2) Però no els podem “adorar” com si fossin Déu i el fi de la nostra existència; n'hem d'estar despresos. Les riqueses són per a servir Déu i els nostres germans els homes; no han de servir per a destronar Déu del nostre cor i de les nostres obres: «No podeu servir alhora Déu i el diner» (Lc 16,13).

3) No en som amos, sinó simples administradors; per tant, no sols els hem de conservar, sinó fer-los produir al màxim, dintre les nostres possibilitats. La paràbola dels talents ho ensenya clarament (cf. Mt 25,14-30).

4) No podem caure en l'avarícia; hem de practicar la lliberalitat, que és una virtut cristiana que hem de viure tots, els rics i els pobres, cadascú segons les seves circumstàncies. Hem de donar als altres!

I si ja tinc prou diners per a les meves despeses? Sí; també t'has d'esforçar per multiplicar-los i poder-ne donar més (parròquia, diòcesi, Càritas, apostolat). Recorda les paraules de sant Ambrós: «No és una part dels teus béns el que tu dones al pobre; el que li dones ja li pertany. Perquè el que ha estat donat per a l'ús de tots, tu t'ho apropias. La terra ha estat donada per a tot el món, i no solament per als rics».

¿Ets un egoista que només penses en aplegar béns materials per a tu, com l'administrador de l'Evangelí, mentint, robant, practicant la gasiveria i la duresa de cor que t'impedeixen commoure't davant les necessitats dels altres? ¿No penses sovint les paraules de sant Pau: «Déu estima el qui dona amb alegria?» (2Co 9,7). Sigues generós!

